

Placówka "Estezet"

L. dz. 759 /44

N.Y. 7.VIII.44.

Zjazd ameryk. partji
komunistycznej

Zr. M.2.

Km 21/8944
[Signature]

759

Szef Oddz. Inf. Wyw. Szt. N.W.
/przez Szefa Wydz. Wyw./

W załączeniu przedstawiam sprawozdanie z ostatniego Kongresu amerykańskiej partji komunistycznej, na którym uchwalono rozwiązanie partji i założenie stowarzyszenia komunistów.

Kierownik Placówki

Zał. 2.

Maracz
Maracz *[Signature]*

Ostatni kongres partji komunistycznej
i założenie stowarzyszenia komunistów.

Zjazd amerykańskiej partji komunistycznej odbył się w dniach 20 - 24 maja 1944r. w Nowym Yorku, pod przewodnictwem Williama Z. Foster'a /Zał. 1./ przy udziale 402 delegatów z 44 Stanów i gości z Ameryki Południowej. Kongres zatwierdził postanowienia komitetu wykonawczego rozwiązania partji i utworzenia stowarzyszenia amerykańskich komunistów /Communist Political Association/.

W swoim głównym przemówieniu Earl Browder "wyjaśnił" zebranym, jaką misję nowa organizacja komunistyczna ma do spełnienia: "Będziemy współpracowali z większością narodu dla osiągnięcia bardziej demokratycznej i postępowej Ameryki, w czasie wojny i po wojnie dla zapewnienia trwałego pokoju".

Następnie Browder zapewnił, że komuniści postanowili zaniechać walki zmierzającej do przekształcenia Stanów Zjednoczonych w państwo socjalistyczne ponieważ "there does not exist now in our country an actual or potential support for such a program".

Mówiąc o nadchodzącej kampanji prezydenckiej nawoływał on do poparcia reelekcji Roosevelt'a.

Pozatem zaanonsował, że nowa organizacja posiada już około 80.000 zgłoszeń.

Większą część przemówienia poświęcił Browder aktualnym sprawom międzynarodowym. Podkreślił on z zadowoleniem, że należy zanotować szereg pozytywnych konsekwencji umowy teherańskiej, między innymi stwierdził coraz większe poparcie w tym kraju i w Anglii dla marszałka Tito w Jugosławii oraz zlikwidowanie kryzysu rządowego w wyzwolonej części Włoch. Odnośnie spraw polskich powiedział: "the spirit of Teheran was also smoothing the controversy among the three great powers".

Scharakteryzował pakt czesko - sowiecki jako wzór paktu, który byłby bardzo pożądany dla wszystkich europejskich państw, po ich wyzwoleniu. Wyraził nadzieję, że porozumienie między generałem de Gaulle, Waszyngtonem i Londynem wkrótce dojdzie do skutku i że będzie wzorowane na czesko - sowieckim pakcie.

Wspominając o konferencji w Kairze, szef komunistów skonstatował, że nie dała ona odpowiedzi odnośnie przyszłości Indji, Burmy, Półwyspu Malajskiego, Indochin i Chin. Omawiając istniejące różnice między kuomintang'iem a komunistami chińskimi mówca zaznaczył "we must once and for all put an end to the "Red scare", which in China against the United Nations".

Zjazd przyjął rezolucję żądającą dalszego sprawowania urzędu przez Prezydenta Roosvelt'a i wyboru kongresu "zwycięstwa" oraz urządził specjalną owację na cześć generała Eisenhower'a, marszałka Stalina, Czerwonej Armji i marszałka Tito.

Cele stowarzyszenia komunistów:

Wymienione zostały na wstępie statutu nowej organizacji:

Komunistyczne stowarzyszenie polityczne jest bezpartyjną organizacją amerykańską, która oparta na klasie robotniczej - nieś będzie naprzód tradycje Waszyngtona, Jefferson'a itd... w zmienionych warunkach współczesnej społeczności. Stowarzyszenie będzie dążyło do skutecznego zastosowania demokratycznych zasad w rozwiązaniu dzisiejszych zagadnień, jako wysunięty odcinek demokratycznej większości narodu amerykańskiego.

Stowarzyszenie podtrzymuje Deklarację Niepodległości, Konstytucję Stanów Zjednoczonych oraz zdobycze amerykańskiej demokracji, będzie walczyło przeciwko wszelkim wrogom Swobód obywatelskich..... uznaje, że zwycięstwo wolnych ludów nad faszyzmem otworzy nowe i bardziej sprzyjające warunki dla postępu.

Stowarzyszenie będzie służyć rodzinie wolnych narodów, prowadzonej przez wielką koalicję państw kapitalistyczno-demokratycznych i socjalistycznych dla zapoczątkowania ery Światowego pokoju, dla rozwoju produkcji i ekonomicznego, dobrobytu oraz wyzwolenia wszystkich ludów bez różnicy rasy i wyznania.

Stowarzyszenie wierne będzie zasadom naukowego socjalizmu i marksyzmu, spadku najlepszych myśli ludzkości oraz stuletniego doświadczenia ruchu robotniczego".

Statut Stowarzyszenia.

Statut głosi, że członkowie bezpartyjnego stowarzyszenia będą brali czynny udział w życiu politycznym, jako niezależni, po stronie ruchów postępowych w istniejących obozach partyjnych. Pozatem członkowie nie będą się angażowali do żadnej partji, lecz będą sędzić wszystkie sprawy i ludzi według ich zasług.

Ze sztatutu stowarzyszenia wynika, że komuniści nie będą więcej wystawiać list wyborczych pod znakiem młota i sierpu, ale będą brali czynny udział w kampanji prezydenckiej i wyborach lokalnych w ramach istniejących partji politycznych.

Skład personalny komitetu wykonawczego stowarzyszenia.

- Prezes: Earl Browder
- Jedenastu wiceprezesów z William Z. Foster'em na czele.
- Sekretarz: John Williamson
- Skarbnik: Charles Krumbein
- Członkowie komitetu:
 - Robert Minor /2/
 - James W. Ford
 - Elizabeth Gurley Flynn /3/
 - Eugene Dennis /4/
 - Robert Thompson
 - Gilbert Green
 - Roy Hudson /5/
 - Benjamin J. Davis, Jr. /6/
 - Morris Childs
 - William Schneiderman /7/

Na kongresie komunistycznym byli następujący goście z Ameryki Południowej:

- Eliar Lafferte - senator, prezes chilijskiej partji komunistycznej.
- Augusto Duran - senator, sekretarz generalny komunistycznej partji w Kolumbji.
- Juan Lima - poseł, sekretarz komitetu wykonawczego "Jedności Robotniczej w Peru.
- Juan Antonio Corretjir - z Puerto-Rico, obecnie wydawca "Pueblos Hispanos" w Nowym Yorku.
- Salvador Ocampo - poseł, sekretarz chilijskiej Federacji Robotniczej.

W związku z konwencją komunistów "New York Times" z 23-go maja b.r. /artykuł redakcyjny/ z ironją się wyraża o rezolucjach

ostatniej konwencji, porównując je do tych, które były powzięte na zjeździe z 1940 roku,

Dziennik zaznaczył, że na obecnym kongresie było wiele dyskusji i przemówień na temat konieczności największego wysiłku w okazaniu pomocy aljantom celem uzyskania "druzgocącego" zwycięstwa. Dla podkreślenia całkowitej zmiany frontu komunistów artykuł cytuje wyjątki z rezolucji konwencji z 1940 roku:

"Combat the imperialist policies and acts of the President. No aid to the imperialist war loans and credits to the warring imperialist Powers..... Stop the sale and shipment of munitions and armaments to the belligerents.....

Resist the militarization and armaments program of the Administration and Congress..... Not a cent, not a gun, not a man for war preparations and the imperialist war".....

"New York Times" zjadliwie zaznaczył: "oczywiście jest to zupełny przypadek, że w odstępie czteroletnim, pomiędzy jedną a drugą konwencją komunistyczną, Hitler, który zaatakował Polskę, Czechosłowację, Anglię, Belgię, Holandję, Norwegję, Luksemburg, Francję i Anglię, stał się w opinii komunistów amerykańskich istotnym napastnikiem dopiero gdy zaatakował Rosję

Najbliższym i głównym celem rozwiązania partji komunistycznej jest przerzucenie całej wagi akcji komunistycznej w kampanji wyborczej 1944r. na C.I.O.P.A.C. Politycznym leaderem na zewnątrz będzie Sidney Hillman, Earl Browder będzie działał za kulisami. Komuniści pragną osiągnąć przez C.I.O.P.A.C. czego partja komunistyczna nie zdołała zdziałać, chodzi mianowicie o uzyskanie wpływów w związkach robotniczych i uzyskanie wpływu na miliony wyborców.

Rozwiązanie partji komunistycznej i stworzenie C.I.O.P.A.C. jest taktycznym krokiem nie mającego nic wspólnego z wyrzeczeniem się marksyzmu lub komunizmu.

Redakcja komunistycznego tygodnika "New Masses" wyśmiewa się z tych którzy interpretują rozwiązanie partji komunistycznej, jako wyrzeczenie się komunizmu.

Rozwiązanie partji, pisze "New Masses" stanowi przykład "of creative Marxism, this is a brilliant example of Marxism thinking rich and subtle" "New Masses" wyjaśnia, że twórczy marksyzm oznacza taktyczne manewrowanie by zyskać czasowe i częściowe korzyści, przyczem jednak musi się mieć zawsze na względzie ostateczny cel t.j. komunistację.

Foster, William Z.

Szef amerykańskiej partji komunistycznej od szeregu lat / national chairman of the Communist Party in the United States /.

W 1921 roku jeździł do Rosji Sowieckiej, skąd 27go czerwca z Moskwy przesłał gratulacyjną depeszę na zjazd "Amalgamated Clothing Workers of America" w której zaznaczył: ".....znam ten duch który rozwija się w waszych związkach, jest to duch rewolucji rosyjskiej, który zaprowadzi robotników do emancypacji".

W "Daily Worker" z 15-go marca 1930 r. Foster pisał: "..... My tłumaczymy robotnikom i uczymy ich, że rewolucja może być dokonana jedynie drogą gwałtu....."

Minor, Robert

Członek partji komunistycznej. Gdy Earl Browder, generalny sekretarz partji odsiadywał karę w więzieniu, Minor go zastępował W "Daily Worker" z 15-go marca 1930r. pisał:
.....partja komunistyczna jest obozem klasy pracującej, prowadząca robotników w walce klasowej,.....która nie może być zrealizowana bez gwałtu".
Pisuje do "New Masses"

Flynn, Elizabeth Gurley

Jedną z najwybitniejszych komunistek w Ameryce, jest członkiem rady wykonawczej partji.

Kiedy Earl Browder, sekretarz generalny partji komunistycznej w 1939r. odsiadywał 4-letnią karę za przekroczenie paszportowe, powstał w Ameryce komitet prowadzący kampanję dla jego uwolnienia, ponieważ rzekomo stał się ofiarą machinacji kapitalistów .

Przewodniczącą tego komitetu "Citizen's Committee to Free Earl Browder" była E.G.Flynn.

Załącznik 4.

Dennis, Eugene

Wieloletni członek partji komunistycznej, wraz z Earl Browder'em i Frank Ryhlick'em agitował za utworzeniem komitetu dla akcji politycznej C.I.O.

Załącznik 5.

Hudson, Roy

Członek partji komunistycznej, komunistyczny komisarz na
wybrzeżu Kalifornji, współdziałający z Harry Bridges.

Davis, Benjamin J. Jr.

Na skutek kampanji wyborczej komunistów Davis
/murzyn/ został wybrany do American Labor Party /na stan New York/
W 1943r. dzięki komunistom został wybrany do Rady
miejskiej Nowego Yorku.

Załącznik 7.

Schneiderman, William

w San Francisco.

Sekretarz okręgowy partji komunistycznej